

1. Jak dokonywać potrąceń z wynagrodzeń i zasiłków po zmianie przepisów w 2017 r.

Od 1 stycznia 2017 r. obowiązują nowe kwoty wolne od potrąceń stosowane do wynagrodzeń pracowników dłużników. Są one konsekwencją podwyższenia wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę do 2000 zł. Ponadto 1 marca i 1 lipca 2017 r. wejdą w życie przepisy zmieniające zasady potrącania z zasiłków przysługujących pracownikom i zleceniobiorcom, polegające na zwiększeniu kwoty wolnej od potrąceń.

Brak odpowiedniej wiedzy w zakresie dokonywania potrąceń ze świadczeń przysługujących pracownikom i osobom zatrudnionym na innej podstawie niż stosunek pracy powoduje błędy w poprawnym wyliczeniu i pobraniu kwot podlegających zajęciu czy niedopełnienie obowiązków informacyjnych wobec organów egzekucyjnych. W konsekwencji takie działania lub zaniechania mogą doprowadzić do roszczeń odszkodowawczych pracownika wobec pracodawcy lub nałożenia na pracodawcę sankcji finansowych przez organ egzekucyjny. Co do zasady uregulowania ustawowe mają charakter gwarancyjny i zmierzają do ochrony wynagrodzenia pracowniczego. Warto przy tym pamiętać, że ochronie podlega zarówno wynagrodzenie bieżące, jak i zaległe.

Obowiązki pracodawcy wobec komornika

Egzekucja z wynagrodzenia za pracę (potrącenia obowiązkowe) jest prowadzona na podstawie przepisów Kodeksu postępowania cywilnego przez komornika przy sądzie rejonowym ogólnej właściwości (miejsca zamieszkania) pracownika-dłużnika (art. 880–888 Kodeksu postępowania cywilnego).

Pracodawca dowiadyuje się o zajęciu wynagrodzenia swojego pracownika najczęściej na podstawie wezwania, w którym komornik zobowiązuje pracodawcę do niewypłacania dłużnikowi, w odpowiednich granicach, poza częścią wolną od zajęcia, żadnego wynagrodzenia. Zajęte wynagrodzenie pracodawca musi przekazywać bezpośrednio egzekwującemu wierzycielowi, zawiadamiając komornika o pierwszej wypłacie, albo komornikowi, gdy do wynagrodzenia jest lub zostanie w dalszym toku postępowania egzekucyjnego skierowana jeszcze inna egzekucja, a wynagrodzenie w części wymagalnej nie wystarcza na pokrycie wszystkich egzekwowanych świadczeń.

Dokonując zajęcia wynagrodzenia za pracę, komornik wzywa pracodawcę, aby w ciągu tygodnia (7 kolejnych dni):

- przedstawił za okres 3 miesięcy poprzedzających zajęcie, za każdy miesiąc oddzielnie, zestawienie okresowego wynagrodzenia dłużnika za pracę oraz oddzielnie jego dochodu z wszelkich innych tytułów,
- podał, w jakiej kwocie i w jakich terminach zajęte wynagrodzenie będzie przekazywane wierzycielowi,